

sige, at naar han taler om taabelige Rigsdagsmænd, har han aabenbart spejlet sig.

Til den højtærede Konseilspræsident vil jeg sige, at han brugte nu overmaade mange og ganske overflødige Ord, men han kunde med nogle faa Ord have sagt det, som jeg mener burde siges her, hvor der foreligger et bestemt formuleret Forslag, nemlig hvad Konseilspræsidentens og Regeringens Stilling til dette Forslag og dets enkelte Punkter er. Endnu have vi ikke faaet Svar fra den højtærede Konseilspræsident om hans Stilling til Spørgsmaalet angaaende politisk Valgrets og Valgbarheds Udvidelse til Kvinder, til de unge og til Tyende. Dette konstaterer jeg herved. I Stedet har den højtærede Konseilspræsident brugt en Masse Ord, der i Virkeligheden ikke komme denne Sag ved.

Meyer: Det ærede Medlem, den ærede Doktor fra Københavns 4de Valgkreds (Birck) tillod sig straks ved Forhandlingens Begyndelse at fremhæve, at Socialdemokraterne turde ikke udtale sig forskelligt om et Spørgsmaal som det foreliggende, medens andre Partier derimod, som vor ærede Ordfører har udtalt, have taget noget forskellige Standpunkter, selv om Stemningen overvejende har været for en Udvidelse af Valgretten. Jeg har ikke forlangt Ordet for at fremhæve nogen som helst Forskel indenfor den socialdemokratiske Gruppe, thi det er en given Sag, at vi i dette Spørgsmaal staa fuldkommen enige. Vort fornemste og vigtigste Vaaben i alt, hvad der hedder Fremgang for et Folks demokratiske Udvikling, maa være Valgretten, og ærede Medlemmer maa kunne forstaa, at naar vi fremsætte Forslag om Udvidelse af Valgretten, gøre vi det af Hensyn til, at det Folk, for hvilket man vil lovgive, rettelig selv bør opdrages til Lovgivning. At man kan finde, at dette ikke er, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds kalder en alvorlig Basis for Forhandling, forstaaer jeg aldeles ikke. Saa har der vist nok her i denne Sal ved mangfoldige Lejligheder været Forslag baade fra Højres og Venstres Side, som med samme Ret kunde siges ikke at egne sig til en alvorlig Forhandling, Forslag, der ligesom vort her ere gaaede ud paa at give Befolkningen større Indflydelse paa dens egen politiske og sociale Udvikling. Jeg finder det overflødigt, at der fra vor Side bliver talt i denne Sag af flere end den ærede Ordfører. Thi det er overflødigt, at 24 socialdemokratiske Rigsdagsmænd her staa op

og fremhæve deres Tro og politiske Overbevisning. Vi ere, naar vi optræde i Spørgsmaal af den ene og den anden Art, hvor det drejer sig om store og vigtige Sager, altid enige, og de ærede Partier fra anden Side kunne for saa vidt godt spejle sig i os og prøve paa, om de ere i Stand til at faa en lignende Enighed tilvejebragt. Det vilde ikke alene bidrage til, at de ved adskillige Lejligheder kunde optræde med større Styrke, men ogsaa til, at mange vigtige baade politiske og sociale Spørgsmaal fremmedes.

Om det foreliggende Forslag vil jeg sige, at jeg tror, at dersom man ophøjede dette til Lov uden at foregribe noget som helst i øvrigt og lod alle andre Stridsspørgsmaal om Forfatning og om Tingenes indbyrdes Stilling ligge, vilde det bidrage overordentlig meget til at fremme politisk Udvikling her i Landet, social Forstaaelse og økonomisk Fremgang. Der er ingen Sag — det er afgjort —, der i højere Grad end Valgret er i Stand til at opdrage et Folk. Alle andre Folkebevægelser tilsammen ville ikke være i Stand til at udrette det, som den politiske Valgret formaar.

Her er Tale om at udvide Valgretten til unge Mænd og unge Kvinder paa 21 Aar. Det er ikke noget nyt, det er prøvet andre Steder og i Lande med en mindre demokratisk Udvikling, end Danmark har. Det har en Gang været fremhævet af Justitsministeren, at 21 Aars Alderen forekom ham at være noget af en Drengalder, en Alder, hvor man ikke betroede unge Mænd Retten til at varetage deres Lands Anliggender. Min Opfattelse er, at den Alder, hvor Mandens Pligt til at værge sit Land begynder, ogsaa omtrent maa være den Alder, hvor man kan betro ham Valgrettens Opgave, og efterhaanden som Udviklingen stiger, ville ogsaa Kvinderne kunne komme med. Der findes intet, der som Valgret er i Stand til at gøre den ungeskikkede til med Alvor at varetage Livets Anliggender. Det forekommer mig at være den bedste Opdragelsesmetode, der kan tænkes. Jeg peger paa, at der f. Eks. i Arbejderforeningerne er givet unge Mænd og Kvinder en saadan Ret i alt, hvad der vedrører de faglige Forhold. Jeg vilde ønske, at de Herrer af andre Partier, som ere mindre kendte med Forholdene i Arbejderpartiet, en Gang vilde undersøge, hvilken betydelig Indflydelse dette har haft paa den faglige Udvikling og paa de paa-gældende Menneskers personlige Opdragelse. De vilde da faa Indtryk af, at der her er en Alvor og Selvbevidsthed til Stede, en